

Uključimo se u pripreme za izradu nove zajedničke crkvene pjesmarice

U pozivu čitateljima i voditeljima liturgijskog pjevanja da sakupljaju crkvene napjeve (mise, popijevke, psalme itd.) naznačena je bila i svrha takva nastojanja: pripremiti zajedničku crkvenu pjesmaricu (usporedi *Uvodnik Sv. Cecilije*, XLVII, 1978, br. 1, 1).

S obzirom na dosadašnje sakupljanje treba dati priznanje onima koji su poslali priloge (note, magnetofonske kasete). Dio poslanog repertoara izvrsno će poslužiti kao materijal za zajedničku crkvenu pjesmaricu. Potrebno je i dalje ponovno poticati na suradnju i radi budućeg liturgijskog repertoara i radi same stvari. Naučili smo slušati kako je već »pet minuta prije dvanaest« s obzirom na hitnost takvog nastojanja; bila bi zaista velika šteta da našim nemarom nastupi »pet minuta poslije dvanaest«, da naša još nezapisana liturgijska glazbena baština bude prepuštena zaboravu. Nadajmo se uvijek onom boljem!

Kad je riječ o zajedničkoj crkvenoj pjesmarici, nameću se s tim u vezi mnoga pitanja: od onih koja se odnose na zamisao i svrhu, pa do onih koja imaju odrediti tehničko rješenje pjesmarice. U ovom kratkom osvrtu dotaknimo samo pitanje vremena koje je potrebno da se pjesmarica priredi, odnosno repertoaru.

Skloni smo pitanje vremena potrebnog da se pripremi, doradi liturgijski repertoar za pjesmaricu pretvoriti u čekanje, a prigodno samo zapitati: kada će biti tiskana. Takvo čekanje stvara, međutim preveliku razliku između priređivača i onih koji će se pjesmaricom služiti. Da bi zajednička crkvena pjesmarica postala u pravom smislu naša, potrebno je aktivno se uključiti u pripreme. Na taj način ćemo ujedno pospješiti njezino objelodanje. Gore ponovljeni poziv na snimanje nezapisanog liturgijskog repertoara jedan je način sudjelovanja u pripremama za izradu pjesmarice. Na to smjera i saborska odredba: »Neka se brižljivo njeuguje pučko pjevanje, da glasovi mogu odzvanjati u pobožnim vježbama i u samim liturgijskim činima« (*Sacrosanctum Concilium*, VI, 118). Živi liturgijski glazbeni folklor treba biti vrijedan naše osobite

pažnje. Kao što je do sad davao i neprestano daje život bogoslužnim činima u pojedinim crkvama i crkvenim pokrajinama, može isto tako (barem neki njegov dio) postati trajna baština svega našeg jezičnog područja.

Repertoar koji neka pjesmarica sadrži dakle i liturgijski repertoar crkvene pjesmarice plod je zamisli i daje svrhu takvu djelu. To je vrlo opširno i složeno pitanje pa na njega nije moguće odgovoriti u ovako kratkom osvrtu. Ovdje bismo željeli skrenuti pažnju čitateljima i osobito voditeljima liturgijskog pjevanja na dio liturgijskog repertoara: na liturgijski repertoar koji oni redovito izvode tokom liturgijske godine, odnosno koji bi oni željeli izvoditi, isto tako način na koji bi ga trebalo izvoditi.

U višegodišnjem susretu s liturgijskim repertoarom koji je do sada bio ponuđen, dolazile su sigurno do izražaja njegove prednosti i manjkavosti. Upute i liturgijsko kazalo *Nove crkvene pjesmarice* poticali su nove mogućnosti koje su pojedini voditelji liturgijskog pjevanja stvarali. Imajući, dakle, u vidu bogatstvo liturgijske glazbe primjedbe, sugestije i savjete u odnosu na tekst, napjev, harmonijsku pratnju, liturgijsku ulogu pojedinih popijevaka ili većeg dijela liturgijskog repertoara pošaljite na Institut za crkvenu glazbu Komisiji za jedinstvenu crkvenu pjesmaricu.

Ono što nije bilo moguće doreći u onako kratkom vremenu u kojem je trebalo prirediti *Novu crkvenu pjesmaricu* (dionice), moguće je doraditi u relativno kratko vrijeme uz suradnju voditelja i promicatelja liturgijske glazbe. Već sada se s radošću može ustanoviti da će zajednička crkvena pjesmarica donijeti mnoga osvježanja u odnosu na tradicionalni pučki i novonastali suvremeni liturgijski glazbeni izričaj. Zajedničkim nastojanjem još će se više moći učiniti: ispraviti propuste, prilagoditi zapise popijevaka izvodačkim mogućnostima puka i orguljaša, dovršiti još jedno djelo Boga na slavu i na korist našoj Crkvi.

Uredništvo